

og for sig Afgjørende for mig, — og det ærede Medlem har derpaa selv afgivet et slaaende Exempel; thi jeg finder det ganske rimeligt, at han ikke vil indlade sig paa at drøfte Spørgsmaalene om Habilitet, Dexteritet og Sinceritet og om, hvorledes der skal forholdes med Etsfæstelse af Joder, Hedninger o. s. v., det er aldeles i sin Orden, thi det ærede Medlem er ikke juridisk dannet, og ligesom han vistnok ved sin store Skarpsindighed og praktiske Erfaring i Landvæsencommissioner vil kunne give betydelige Bidrag til den rette Afgjørelse af de foreliggende Sager, naar de holdes inden den for ham rette Linie, saaledes vilde han vistnok paa den anden Side være ilde faren, om han skulde afgjøre de mange juridiske Spørgsmaal, der, hvis en saadan formelig Vidnesførelse tilstededes, vilde kunne opstaa; han vilde, siger jeg, da være ligesaa ilde faren, som han er det ved Discussionen om det Spørgsmaal, som her foreligger.

Nørgaard: Det er ikke første Gang her i Thinget, at den Bemærkning har mødt mig — den har mødt mig for ikke længe siden ogsaa ved en anden Sag —, at jeg var „den Æneste, som havde udtalt sig imod Sagen“, men jeg vil dog gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa, at Setren her, selv om jeg maatte være „den Æneste imod Sagen“, er kun foreløbig. Hvad angaaer det, som den ærede Landsdtingsmand udtalte sig om med Hensyn til Vidneforklaringerne og med Hensyn til Eden, saa skal jeg kun dertil bemærke, at det ligger jo klart for i Forslagets Grundtanke, at Eden i den af mig antydede Retning ikke ofte vil blive aflagt, og, saaledes holdt indenfor Lovens rette Grændser, vil det altsaa kun blive meget sjældent, og jeg seer saaledes ikke, hvad der skulde være at befrygte ved at tilstede den. Hvad nu angaaer, at den ærede 2den Landsdtingsmand for 10de Kred (Lehmann) gaaer saa væsentlig ind paa det Latinske, saa siger jeg: Gud bevare os for den megen Latin, thi i den Henseende kan jeg ikke svare ham et Ord; men jeg troer ogsaa, at man meget godt kan komme frem her uden at benytte sig af denne Latin; men forresten har jeg opdaget, at naar det ærede Medlem bruger saa megen Latin,

som han ofte fremkommer med, saa tyder det snarere hen paa en Svaghed i det ærede Medlems Grunde.

Ordføreren: Det er netop ogsaa for den ærede sidste Talers Skyld og for alle deres, der ere i samme Forhold som han, det ikke sværme for Latinen og Jurisprudensen, at Udvalget har stillet det her omdebatterede Ændringsforslag. Naar det gjælder om at modtage Forklaringer af dem, der møde, og efter bedste Overbeviisning at afgjøre med sig selv, hvilken Kraft man skal tillægge deres Vidnesbyrd, da troer jeg netop, at han maa kunne føle sig tilfredsstillet ved Udvalgets Forslag, og vil han ved Siden deraf holde paa det Forslag, som jeg bekæmper, da troer jeg ganske vist, at dette vil have til Følge, at han vil komme ind paa en heel Deel juridiske Finesser, som han ganske vist kan være fuldkommen vel bekendt ikke at vide Noget om. Det er altsaa, hvis han vil see at blive fri for Latinen, vistnok den rette Vej, han i dette Punkt har at gaae, at stemme for Udvalgets Ændringsforslag, der netop holder sig til den ganske simple borgerlige Opfattelse af Forholdene i Modsætning til den strengt juridiske. Dermed troer jeg, at dette er fuldstændigt besvaret. Forøvrigt maa jeg takke ham, fordi han har givet mig Anledning til at komme tilbage til Noget, jeg før glemte, og som virkelig var et Argument i hans tidligere Foredrag, nemlig hans Henviisning til Lovens eventuelle Skjæbne, hvis vi fordristede os til at foretage denne Forandring. Jeg har derom ganske simpelt sagt, at af saadanne Spørgsmaal, som ikke kunde billiges, forelaae der i Lovudkastet to. Udvalget billiger intet af dem, men det har netop erklæret, at det af Interesse for Sagen og for at fremme Loven ikke har reist det andet Spørgsmaal, og det har i Betænkningen udtrykkelig anført Grundene dertil, fordi man nemlig antog, at ogsaa paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade paalidelige og kyndige Landvæsencommissairer vilde kunne erholdes; og, uagtet jeg ikke hører til dem, der kaste Brag paa at beholde en principrigtig Stilling, fandt jeg mig dog ikke foranlediget til, for dette Princip's Skyld, at bryde en